NORAKSTS
Lieta Nr. A420618411
(A00647-13/23)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 28.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Rudīte Migla,

piedaloties pieteicējas SIA „*/Nosaukums/*" pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Violetai Zeppai-Priedītei un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „*/Nosaukums/*" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 31.augusta lēmuma Nr.22.4.6/59514 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot labvēlīgu administratīvo aktu par pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2011.gada 17.marta līdz 8.jūlijam SIA „*/Nosaukums/*" (turpmāk arī – pieteicēja) veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2010.gada janvāri–decembri. Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 8.jūlija lēmumu Nr.23.8/738 samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 12119,1 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 6059,55 apmērā.

Pieteicēja lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

Ar VID 2011.gada 31.augusta lēmumu Nr.22.4.6/59514 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VID Nodokļu kontroles pārvalde NKP Juridisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 8.jūlija lēmums Nr.23.8/738

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 6.oktobrī saņemts pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 31.augusta lēmuma Nr.22.4.6/59514 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot labvēlīgu administratīvo aktu par pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja nenes atbildību par SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums 3/*" dokumentiem un to noformēšanas kārtību. Līdz ar to arī tiesības atskaitīt priekšnodokli nevar būt atkarīgas no citu nodokļu maksātāju darbības vai bezdarbības. Turklāt pieteicēja nav iestāde, kura veic citu uzņēmumu dokumentu atbilstības izvērtējumu, un neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu pārbaudīt citu komersantu izrakstīto rēķinu atbilstību normatīvajām prasībām. Tāpat pieteicējai, konstatējot neatbilstību, nav iespējams to novērst vai uzlikt par pienākumu to novērst rēķina izrakstītājam. Līdz ar to šādu VID interpretāciju pieteicēja vērtē kā netaisnīgu un pieteicējas kā nodokļu maksātājas tiesību nepamatotu ierobežošanu.

[2.2] SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums 3/*" noformētās pavadzīmes atbilst likuma „Par grāmatvedību" 8.panta un Ministru kabineta noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizēšanu" prasībām, un, pamatojoties uz tām, arī tika veikta apmaksa.

Rēķina saņemšana ir viens no priekšnoteikumiem, lai persona iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli. Preču pavadzīmes rēķini ir uzskatāmi par nodokļu rēķiniem un darījumu apliecinošiem dokumentiem likuma „Par pievienotās vērtības nodoklī" 8.panta izpratnē, un šādu dokumentu esamība ļauj pieņemt, ka darījums ir noticis un prece ir saņemta. Pieteicēja par saņemto preci no SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums 3/*" ir saņēmusi rēķinus, un tie ir pilnībā apmaksāti.

[2.3] To, ka bukleti un uzlīmes ir tikušas izmantotas, apliecina fakts, ka bukleti ir tikuši aizpildīti ar uzlīmēm un klienti ir saņēmuši paredzētos pakalpojumus, kā arī akcijas alkohola pudeles. Tāpat arī auditoriem kā pierādījumi bukletu un uzlīmju izmantošanai tika iesniegti: 1) aizpildītie bukleti ar uzlīmēm; 2) tukšie bukleti; 3) neizlietotās uzlīmes; 4) 2010.gada un 2011.gada ikmēneša akti par sabiedrības klientu piesaistīšanas gaitu pa struktūrvienībām, akciju uzskaite; 5) 2010.gada un 2011.gada ikmēneša akti par akcijas preču norakstīšanu. Tas, ka bukleti un uzlīmes ir tikušas izmantotas, apliecina arī atzinumi audita pārskatā un lēmumā. Apgalvojums, ka nav gūts apstiprinājums, ka akciju bukleti un uzlīmes tika izmantotas klientu piesaistīšanai, neatbilst patiesībai un vērtējams tikai kā pieņēmums.

Tāpat par pierādījumu tam, ka bukleti un uzlīmes nav tikušas izmantotas, nevar kalpot audita pārskatā un lēmumā norādītās nepilnības grāmatvedības uzskaitē, bukletu aizpildīšanā u.tml. Šie apstākļi nevar ietekmēt (grozīt) reāli notikušu darījumu spēkā esamību un atsaukt tos. Tie tikai konstatē iespējamas nepilnības, bet ne darījumu neesamību. To, ka bukleti un uzlīmes ir tikušas izmantotas, konstatējamas pēc veiktajiem darījumiem pakalpojumu sniegšanas vietās. Uzlīmi varēja dabūt tikai tajā gadījumā, ja tika izmantots sniegtais

pakalpojums, piemēram, auto mazgāšana. Savukārt faktu, ka klients ir iegādājies minēto pakalpojumu, apliecina kases aparātā veiktās operācijas un izsniegtie čeki. Tādējādi pārliecināties par to, vai bukleti un uzlīmes ir izmantotas, ir iespējams, izvērtējot konkrētos darījumus, nevis konstatējot nepilnības dokumentu noformēšanā.

To, ka bukleti un uzlīmes tika izmantotas sabiedrības saimnieciskajā darbībā, realizējot akcijas klientu piesaistīšanas programmas ietvaros, apliecina arī sabiedrības 2011.gada 16.maija paskaidrojums un arī darbinieku rakstveida paskaidrojumi. Mutvārdu paskaidrojumiem, kuri nav likumā noteiktajā kārtībā fiksēti, nav pierādījuma spēka.

[2.4] Attiecībā uz Lēmumā minēto, ka pieteicēja atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta noteikumiem nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu noteikt akcijas bukletu un uzlīmju izmantošanu SIA „*/Nosaukums 3/*" un SIA „*/Nosaukums 2/*" vārdā noformētajās PPR norādītajā apjomā, pieteicēja norāda, ka klientu piesaistīšanas programma tika uzsākta 2010.gadā. Bukleti un uzlīmes plānveidīgi tika pasūtītas gan SIA „*/Nosaukums 3/*", gan SIA „*/Nosaukums 2/*". Pieteicējas klientu autoparks ir ap 3000 automašīnām, kas arī izskaidro bukletu un uzlīmju daudzumu.

Attiecībā uz Lēmumā minēto, ka, ņemot vērā uzlīmju daudzumu, kas potenciālajam klientam bija jāsakrāj, nav saprotams, kāpēc, veicot poligrāfijas izstrādājumu pasūtījumus, tika pasūtīts un saņemts lielāks akcijas bukletu skaits nekā uzlīmju skaits un uzrādīts tikai kopējais uzlīmju skaits, bet nav atšifrēts, cik uzlīmes pasūtītas katrai akcijai, pieteicēja norāda, ka bukletu un uzlīmju skaits un tā pasūtīšanas kārtība notika saskaņā ar sabiedrības iepriekš saplānoto darbību, finansiālajām iespējām un klientu piesaistīšanas programmas realizācijas etapiem. Klientu piesaistīšanas programmas realizācija tika organizēta divos etapos: programma sākās 2010.gada 7.martā un ilga pusgadu. Otra akcija sākās 2010.gada 1.decembrī un turpinājās līdz 2011.gada 31.maijam. Bukletu un uzlīmju iegāde tika veikta pēc nepieciešamības, respektīvi, atkarībā no klientu pieplūduma un aktivitātes. Turklāt finanšu taupīšanas nolūkos bukleti vienlaikus tika izmantoti arī kā reklāmas un informatīvais materiāls, ar ko arī skaidrojams tas, ka bukleti tika pasūtīti vairāk. Iepriekš minētais apliecina, ka pieteicēja plānveidīgi ir veikusi sabiedrības saimnieciskās darbības uzlabošanas pasākumus un pretēji lēmumā apgalvotajam sabiedrībai nav bijis mērķis izvairīties no nodokļu nomaksas valsts budžetā.

[2.5] Pieteicēja nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka apstāklis, ka viena aizpildītā bukleta pašizmaksa ir nesamērīgi liela un ka bukletu iegādes izdevumi 2010.gadā veido vairāk nekā 50% no neto apgrozījuma, neliecina par uzņēmuma nodomu gūt peļņu konkrēto darījumu rezultātā.

Pieteicēja norāda, ka bukletu pašizmaksa un iegādes izdevumi salīdzinājumā ar 2009.gada neto apgrozījumu ir tikai 38,3% apmērā, bet ar 2008.gada apgrozījumu – 17,1% apmērā. VID apgalvojums ir juridiski nekorekts un vērtējams kā pieņēmums. Akcijas tika organizētas kopējā attīstības plāna ietvaros un ir tikai viens no posmiem pieteicējas un tās pakalpojumu popularizēšanā. Piesaistot klientus ar akcijām, tika plānota peļņa nākotnē. To, ka „Klientu piesaistīšanas programma" ir nesusi sagaidāmos rezultātus, apliecina tas, ka jau 2011.gadā konstatēts neto apgrozījuma palielinājums, piemēram, 2011.gada maijā neto apgrozījums bija jau Ls 19982,00 apmērā.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 14.novembrī saņemts VID paskaidrojums par pieteikumu. VID pieteikumu neatzīst, paskaidrojot tālāk minēto.

[3.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2007.gada 4.aprīļa sprieduma Nr.SKA-93/2007 14.punktā norādīts: ja ar lietā esošajiem pierādījumiem tiek konstatēts, ka konkrētais darījums nav noticis, tad šo darījumu it kā apliecinošo preču pavadzīmi-rēķinu (vai cita veida rēķinu) nevar uzskatīt par attaisnojuma dokumentu, uz kura pamata būtu pieļaujams izdarīt ierakstus grāmatvedības reģistros.

2004.gada 11.maija sprieduma lietā Nr.SKA-48 10.punktā norādīts, ka nodokļu rēķinam ir jāatbilst faktiski notikušajam darījumam, jo pretējs secinājums būtu pretrunā ar nodokļu tiesiskā regulējuma jēgu.

2004.gada 5.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-148 13.punktā Senāts ir atzinis, ka, arī ja nav iespējams identificēt, par kādiem pakalpojumiem konkrēti ir izrakstīts nodokļu rēķins un kādi pakalpojumi ir saņemti, tad nav pamata priekšnodokļa atskaitīšanai.

[3.2] Lai arī pieteicējas valdes priekšsēdētājs *G.V.* 2011.gada 30.maija paskaidrojumā ir norādījis, ka akcijas saistībā ar akcijas bukletiem sākās 2010.gada 7.martā un 1.decembrī un ilga pusgadu, tomēr pieteicējas 2011.gada 7.februāra grāmatvedības izziņā ir norādīts akcijas „*/Nosaukums 5/*" veikšanas periods: 2010.gada 7.marts – 31.decembris. Savukārt abu veidu bukletos nav norādīts akcijas norises periods (sākums un beigas) un aizpildīto bukletu iesniegšanas termiņš. Līdz ar to nav iespējams noteikt bukletu un uzlīmju skaitu, kas faktiski ir izmantoti akcijās, turklāt pieteicējas uzrādītajos aktos par aizpildīto bukletu akcijas preču norakstīšanu sniegtā informācija par norakstītajām precēm ir pretrunā ar akcijas noteikumiem.

Pieteicēja nav iesniegusi dokumentus, kas norādītu uz aizpildīto kuponu saņemšanas periodu (mēnesi). Bez tam aizpildītajos akcijas bukletos ir ielīmētas dažādu veidu (dizainu, krāsu, izmēru) uzlīmes un nav norādīta uzlīmes vērtība. Ņemot vērā uzlīmju daudzumu, ko potenciālajiem klientiem bija jāsakrāj, nav saprotams, kāpēc, veicot poligrāfijas izstrādājumu pasūtījumus SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums 3/*", tika pasūtīts un saņemts lielāks akcijas bukletu skaits nekā uzlīmju skaits. Turklāt preču pavadzīmēs-rēķinos norādīts tikai kopējais uzlīmju skaits, bet nav atšifrēts, cik uzlīmes pasūtītas katram akcijas veidam.

[3.3] 2011.gada 19.maijā veiktajā pieteicējas struktūrvienību */adrese/*, */adrese 2/* un */adrese 3/*, apsekošanā uzņēmuma darbinieki neuzrādīja akciju bukletus un uzlīmes, mutiski paskaidrojot, ka nav informēti par akcijām, kas notiek no 2010.gada decembra līdz 2011.gada maijam. Tādējādi uzņēmuma darbinieki nav snieguši konkrētu informāciju par akciju veikšanas apstākļiem, to būtību un faktisko norisi.

Savukārt pieteicējas valdes priekšsēdētājs *G.V.* 2011.gada 16. un 30.maija paskaidrojumos ir sniedzis vispārīgu informāciju par akciju bukletu un uzlīmju izmantošanu uzņēmuma reklāmas nolūkos potenciālo klientu piesaistei, no kuras nevar identificēt veiktos pasākumus un nav iespējams iegūt pārliecību par to, ka klienti būtu saņēmuši visus akcijas (reklāmas) bukletus, jo šajā lietā netika konstatēti nekādi dokumenti, kas norādītu uz vairāk nekā 50 000 bukletu izplatīšanu pieteicējas potenciālo klientu piesaistei. Tādējādi nav iespējams identificēt darījumus pēc būtības, t.i., noteikt bukletu un uzlīmju izmantošanas faktu.

Turklāt no uzņēmuma amatpersonas paskaidrojumiem un no grāmatvedības uzskaites dokumentiem izriet, ka bukletu un uzlīmju norakstīšana uz izdevumiem tiek veikta to pieņemšanas dienā. Savukārt elektroniskajos kases aparātos netika reģistrētas piešķirtās atlaides akcijas precēm un pakalpojumiem. Tādējādi lietā nav konstatējama akcijas bukletu izmantošana pieteicējas klientu loka paplašināšanai un ieņēmumu gūšanai.

Turklāt viena aizpildītā bukleta pašizmaksa ir nesamērīgi liela (bukleta „*/Nosaukums 4/*" – no 10 līdz 30 latiem, bukleta „*/Nosaukums 5/*" – no 4 līdz 7 latiem) un bukletu iegādes izdevumi 2010.gadā ir vairāk nekā 50% no neto apgrozījuma.

[3.4] Vienlaikus attiecībā uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā paredzēto nodokļu maksātāja pierādīšanas pienākumu Senāta 2006.gada 17.janvāra spriedumā lietā Nr.SKA-11-06 norādīts, ka privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei. Pieteicēja pretēji likumā paredzētajam nodokļu maksātāja pierādīšanas pienākumam nav iesniegusi ticamus pierādījumus par akcijas bukletu un uzlīmju izmantošanu pieteicējas klientu loka paplašināšanai un ieņēmumu gūšanai.

VID pamatoti samazināja pieteicējas no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 12119,10 un saistībā ar to aprēķināja soda naudu Ls 6059,55.

[4] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

VID pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot lietas materiālus un uzklausot procesa dalībniekus, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmajai un otrajai daļai uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā

darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Likuma „Par grāmatvedību" 7.panta pirmā daļa noteic, ka grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu.

Izskatāmajā lietā VID ir atzinis, ka SIA „*/Nosaukums/*" nav tiesības atskaitīt priekšnodokli Ls 12 119,1 apmērā par SIA „*/Nosaukums 2/*" un SIA „*/Nosaukums 3/*" izrakstītajos rēķinos norādīto PVN par akcijas bukletu un uzlīmju piegādi, jo nav iespējams identificēt pakalpojumus pēc būtības un izvērtēt to attiecināmību uz pieteicējas saimniecisko darbību.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka SIA „*/Nosaukums 3/*" un SIA „*/Nosaukums 2/*" 2010.gadā pieteicējai ir izrakstījusi pavadzīmes par akcijas bukletu un uzlīmju piegādi: 2010.gada 19.februāra EAG 100201 (PVN Ls 2625), 15.marta EAG 100301 (PVN Ls 2100), 7.maija SAG 00501 (PVN Ls 3150), 8.jūlija SAG 00701 (PVN Ls 1041,6), 23.augusta SAG 00801 (PVN Ls 1050), 13.septembra SAG 00901 (PVN Ls 1102,5), 13.novembra SAG 01101 (PVN Ls 1050) *(lietas 64., 65, 54.-58.lapa).*

Atbilstoši minētajām pavadzīmēm pieteicēja iegādājās 50 200 akcijas bukletus un 42 200 uzlīmes *(audita tabula Nr.1un Nr.2, lietas 18.-19.lapa).*

2011.gada 16. un 30.maijā SIA „*/Nosaukums/*" valdes priekšsēdētājs *G.V.* VID sniedzis paskaidrojumus, ka uzņēmums 2010.gadā veica bukletu un marku iegādi klientu piesaistīšanas programmas veikšanai. Akcijas tika veiktas tirdzniecības vietās: automazgātavās „*/Nosaukums 5/*" (*/adrese/, /adrese 2/* un */adrese 3/*); restorānos/kafejnīcās „*/Nosaukums 4/*" (*/adrese 2/* un */adrese 3/*).

Programma veikta pēc šādiem noteikumiem: cilvēks (potenciālais klients) saņem bukletus ar piedāvājumu un pakalpojumu aprakstu. Viņam vajag saņemt dažādu noteikto pakalpojumu daudzumu, paralēli saņemot markas. Ielīmējot bukletā noteikto daudzumu markas, var saņemt vai nu pakalpojumu, vai preci. Automazgātavas pakalpojumi ir virsbūves mazgāšana, salona tīrīšana, ķīmiskā tīrīšana. Savukārt restorānā var nopirkt alkoholiskos dzērienus par zemāku cenu.

Pamatojoties uz grāmatvedības uzskaites metodiku, grāmatvede veica bukletu un marku norakstīšanu uz izdevumiem pieņemšanas dienā.

Aizpildītais buklets kā attaisnojuma dokuments bezmaksas pakalpojumiem pie pārdevēja kasiera glabājās līdz taksācijas perioda beigām.

Restorānā, kad buklets bija aizpildīts, klientam piedāvāja viņa izvēlēto preci, samaksu veicot caur kases aparātu, bet bukletu glabājot līdz mēneša inventarizācijas veikšanai.

Pēc gada inventarizācijas veikšanas tika pieņemts lēmums norakstīt visus bukletus, jo daļa jau bija izplatīta *(lietas 72.lapa).*

Bukletu uzskaite 2010.gada klientu piesaistīšanas programmas laikā tika veikta iegādes datumā kā pārdošanas izmaksas „Reklāma". Akcijas sākās 2010.gada 7.rnartā un 1.decembrī un ilga pusgadu *(lietas 71.lapa).*

No minētā, kā arī pieteikumā norādītā tiesa secina, ka bukleti bija domāti klientu piesaistīšanai vai nu automazgātavas, vai restorāna pakalpojumu saņemšanai.

[8] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punkta a) apakšpunktu priekšnodoklis ir pievienotās vērtības nodokļa summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā pievienotās vērtības nodokļa rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Atbilstoši minētā likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktam viens no priekšnoteikumiem, lai varētu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir tas, ka saņemtās preces tiek izmantotas savu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā prece.

Priekšnodoklis ir tikai tehnisks līdzeklis, kādā veidā nodokļa maksātājs, kuram ir pienākums maksāt pievienotās vērtības nodokli, tiek atslogots no šīm saistībām. Ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību tiek panākts, ka tikai katrreizējais vērtības pieaugums tiek aplikts ar pievienotās vērtības nodokli. Tādējādi pilnas pievienotās vērtības nodokļa saistības gulstas vienīgi uz gala patērētāju *(sk. Senāta 2012.gada 17.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-162/2012 8.punktu).*

Tādejādi, no valsts fiskālajām interesēm raugoties, priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības nedrīkst ietekmēt gala patēriņa stadijā maksājamo PVN.

Izskatāmajā lietā gala patērētājs ir klients, kurš, izmantojot pieteicējas piedāvātos pakalpojumus – automazgātavā virsbūves mazgāšanu, salona tīrīšanu vai ķīmisko tīrīšanu, vai restorāna pakalpojumus, samaksā PVN.

[9] Kā izriet no Lēmuma, audita laikā pieteicēja VID nav uzrādījusi elektronisko kases aparātu kontroles lentas par 2010.gadu. Līdz ar to nav fiksēti, kādi automazgātavas un restorāna pakalpojumi ir sniegti. Tādejādi bukletu un uzlīmju iegādi nevar piesaistīt konkrētiem pakalpojumiem, kā arī nav konstatējams, vai par šiem automazgātavas vai restorāna pakalpojumiem 2010.gadā būtu samaksāts PVN. Turklāt 2010.gada aktos par akcijas preču norakstīšanu alkoholiskais dzēriens brendijs „Ararat" ir norakstīts par iepirkuma summu bez PVN *(lietas 79.-81.lapa).*

Neveicot pakalpojuma saņēmēja – gala patērētāja samaksātā PVN uzskaiti, nav arī izkontrolējama PVN samaksa budžetā, par ko atbildīga ir tieši pieteicēja.

[10] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti liedza pieteicējai atskaitīt priekšnodokli saistībā ar SIA „*/Nosaukums 3/*" un SIA „*/Nosaukums 2/*" izrakstītajām pavadzīmēm par akcijas bukletu un uzlīmju piegādi, jo nav gūta pārliecība, ka tie ir izmantoti klientu loka paplašināšanai un attiecīgi ienākumu gūšanai. Lietā nav konstatējami pieteicējas ienākumi, līdz ar to arī maksājamais PVN, kas gūti no automazgātavas un restorāna pakalpojumu sniegšanas. Konkrētajā gadījumā priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir izmantotas vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšanai. Šādu tiesas secinājumu apstiprina arī VID konstatētais, ka viena aizpildītā bukleta „*/Nosaukums 4/*" pašizmaksa ir no 10 līdz 30 latiem,

bet aizpildītā bukleta „*/Nosaukums 5/*” pašizmaksa ir no 4 līdz 7 latiem, līdz ar ko bukletu iegādes izdevumi 2010.gadā bija vairāk nekā 50% no pieteicējas neto apgrozījuma.

[11] Atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 35.panta pirmajai daļai atbildību par šā likuma pārkāpumiem nosaka šis likums un citi Latvijas Republikas normatīvie akti.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām” 32.^{3}panta pirmo daļu, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, nepamatoti palielinājis no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru (no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums), nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā samazina nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēru, kā arī aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja iekasē soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Minētā panta trešā daļa noteic: ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Tā kā pieteicēja nepamatoti atskaitīja priekšnodokli par SIA „*/Nosaukums 3/*” un SIA „*/Nosaukums 2/*” 2010.gada februāra, marta, maija, jūlija, augusta, septembra un novembra rēķinos norādīto PVN summu, VID bija tiesīgs samazināts no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 12 119,1 *(lietas 24.lapa)*.

Savukārt soda nauda ir noteikta Ls 6059,55 (50% no 12 119,1) apmērā.

Ņemot vērā minēto, tiesa Lēmumu atzīst par tiesisku.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „*/Nosaukums/*” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 31.augusta lēmuma Nr.22.4.6/59514 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot labvēlīgu administratīvo aktu par pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laika no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* R.Migla

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese R.Migla
Rīgā 2013.gada 28.martā